

גליון היכל הקודש

גליון שבועי יוצא לאור ע"י
מוסדות היכל הקודש ברסלב ירושלים
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (ירושלים)
הדלקת הנרות..... 6:54
מוצאי שב"ק לר"ת..... 8:47
שיעורים כסדרן
נ"ך..... יחזקאל ל"ב-ל"ג
בבלי..... יומא מ"א
ירושלמי..... כתובות ס"ו
תוספתא..... נדה ד'
רמב"ם..... שבועות ה'

שעה 10, גליון 33 (500)

פרשת נשא, י"א סיון, אבות פרק א', שעת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש מספר

מקשיבים לי?

המתנה הכי טובה והכי גדולה שקבלנו מרבינו היא העצה של "התבודדות", שיהודי ישיח את לבו להשם יתברך בשפה האישית שלו, שייספר להשם יתברך כל מה שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות כמו שמשוחים את הלב אל חבר טוב.

רבינו אומר שלדבר עם השם יתברך זה הדבר הכי גדול שאדם יכול לעשות, וזה יותר גדול וחשוב מהכל, לכן היצר הרע לא נותן לו לעשות זאת, הוא מנסה בכל האמצעים לגרם שיהודי לא ידבר אל השם יתברך, הוא מנסה לגרם ליהודי חלישות הדעת, להסית את האדם שהקדוש ברוך הוא לא מקשיב לו ולא צריך אותו.

רבינו ספר (שבחי הר"ן אות י', ב"ב) שבצעירותו הוא הרבה לדבר אל השם יתברך בשפת אדם, הוא היה מספר להשם יתברך כל מה שעבר

ווארט על הפרשה

זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא. רבי נתן ספר (שיחות הר"ן, סימן קס"ה) בכל פעם שרבינו היה מספר על גדלתו, ומעלתו ומדרגתו הגבוהה מאד מאד, היה מוסיף בכל פעם, "אבל מאד יגעתי על זה". ועקר ספורו בפנינו דברים כאלו היה בשביל קנאת סופרים כדי שנהיה מקנאים עצמנו במעלתו הגדולה כדי שגם אנחנו נעשה כמותו ונלך בדרךיו להתיגע ולטרח וכו' ולעבד השם כמותו. ופעם אחת ספר עם אחד מענינים אלו והתפאר אלו לפניו מעצם גדלת מעלתו והשגתו הגבוהה העצומה וכו', כמו שמתפאר ומתגרה עם חברו בגדולות כדי שיתקנא בו חברו. וזה האיש אמר לו: "מי יוכל לבוא לזה לזכות למדרגתכם?! כי יש לכם נשמה גבוהה מאד בודאי" והקפיד רבנו זכרוננו לברכה מאד על זה. ואמר: "זהו החסרון שלכם, שנדמה לכם שעקר גדלת והשגת הצדיקים הגבוהים הוא רק מצד הנשמה הגבוהה שיש להם, כי באמת לא כן הדבר, רק כל אחד ואחד יכול לזכות לבוא למדרגתי להיות כמוני ממש. כי העקר תלוי רק בכוחות שמשקיעים, ביגיעות ועבודות להיות יהודי כשר".

כשרבינו דבר על הרבה יגיעות ועבודות, הוא לא התכוון לתעניות וסגופים, להפך רבינו לא רצה שנצום תעניות מיתרות שלא כתובות בשלחן ערוך, וגם לא לענות את הגוף בסגופים אחרים, אלא הוא התכוון שנתגע בתורה ובתפלה, להתאמץ ללמוד הרבה את התורה הקדושה, לדבר הרבה אל השם יתברך ולהתיגע לכונן את פרוש המילות בתפלה.

רבינו אמר פעם למישהו, "תאכל ותישן, רק תשמור את הזמן", רבינו רצה שיאכלו לשבע, שישנו כמו שצריך, ואז הראש יהיה בהיר, ונוכל להכניס את כל הכוחות בעבודת השם. צריך הרבה כוחות בשביל להתגבר על היצר הרע ולשבת במקום אחד ללמוד את התורה הקדושה, בכלל לא קל להתאמץ לכונן בתפלה, ולהשיח את הלב להשם יתברך, לא קל לשמור על העינים ולא לעשות מה שהשם לא מרשה לעשות, אבל כשיהודי זוכה והוא מתיגע בעבודת השם עם כל הכוחות אז הוא בודאי יזכה למדרגות הכי גבוהות.

בזה אפשר להבין את הפסוק זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא, הרבי רבי אלימלך זי"ע (נועם אלימלך, נשא, ד"ה וישלחו מן המחנה) אומר שגרשון מרמז על הצדיק, איך משפחת הגרשני, הצדיקים, זכו למדרגות? על ידי לעבד ולמשא, הם התיגעו ועבדו על עצמם, עד שהם זכו למה שזכו.

העקר מה שהם עבדו היה לדבר הרבה אל השם יתברך, אנחנו מוצאים שתפלה נקראת "עבודה" כמו שחז"ל אומרים (תענית ב.) "אינהו עבודה שבלב, זו תפלה", זה גם נקרא בלשון "משא", כמו שהפסוק אומר (מלכים ב' ט"ז, ד') "ונשאת תפלה", וכן אומר הפסוק (ירמיהו ז, ט"ז) "ואל תשא בעדם רנה ותפלה".

את זה יכול כל יהודי לחקות, לא משנה באיזה מצב הוא נמצא, בין אם הוא מרגיש מרום וקרוב להשם, ובין אם הוא מרגיש שהוא ממש עמוק באדמה, תחת שלטיט היצר הרע, תמיד הוא יכול לפתוח את הפה ולספר להשם יתברך כל מה שעובר עליו, את כל הרוחניות והגשמיות שלו, ואם יהודי יהיה חזק בזה, הוא יגיע כל יום שוב ושוב להשם יתברך וישיח את לבו אליו, בודאי הוא יהיה יהודי כשר וצדיק גדול.

(תוך הנחל נשא תשס"ז)

מילה של התחזקות

תחזקו את ההורים שיהיו שמחים; אם האמא שמחה כל הבית נהיה שמח, ואם האמא בוכה – כולם בוכים, הילדים שיש להם אמא ממרמרת – גדלים ממורמרים. אמאי תחזי ספרה לי, שהיתה אישה שמתה שירד גשם היא היתה בוכה מאד, אף אחד לא ידע למה היא בוכה, האשה בעצמה גם לא ידעה למה היא בוכה; היא היתה במצב רוח טוב ואיך שרק התחיל לרדת גשם היא היתה בוכה מאד, עד שגלו את הסוד, אמה היתה מתפרנסת מלכבס כביסה, כשירד גשם היא לא יכלה לגבש את הכביסה, לא היתה לה פרנסה בגימס אלה, היא היתה בוכה כל כך כשירד גשם; שנים עברו, האישה כבר נפטרה מזמן והילדים והנכדים עדיין בוכים עד היום הזה.

(עצתו אמונה במדבר תשפ"א)

הבעל נלחץ משני הצדדים

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת בהר-בחוקתי, כ"ג אייר, שנת ה'תשפ"א
לכבוד יקירי... גרו יאיר

מוהרא"ש היה מדבר הרבה על זה שהחמות והכלה על פי רב לא מסתדרות ביניהן, החמות לא כל כך אוהבת את כלתה מכמה טעמים, מה קורה? הבעל נלחץ משני הצדדים, מצד אחד הוא התחתן, אז הוא צריך לחיות עם אשתו, מצד שני יש לו הרי את אמא שלו, האמא אומרת לו דבר אחד והאשה אומרת הפוך, האשה מדברת על אמא שלו והאמא מדברת על האשה, והאברך נמחץ ביניהם, מה עושים?

החכמה היא כשיכולים ללכת בין הטפות; לא כל מילה רעה ששומעים מהאמא - צריכים לספר בבית, ולא כל מה שהאשה מדברת רע צריכים לומר לאמא. מוהרא"ש למד אותנו איך לעשות שלום, מתר לומר הפוך מפני השלום; לאישה אומרים: "אמא שלי מאד אוהבת אותך", ולאמא אומרים: "אשתי תמיד אומרת לי איזה אמא טובה יש לי"; מי שיודע לשחק טוב את המשחק - הוא לא נכנס ללחץ, הוא צוחק צחוק גדול.

לכן תזהר שבבית תהיה נאמן לאשתך, תגיד לה: "אני אתך, אעשה רק מה שאת אומרת", וכשאתה מדבר עם אמא שלך תן לה את הצדק, כך לא תכנס ללחץ.

אח יקר, תצחק היטב, אל תקח ללב; הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו אמר: "עולם עולם, אתה לא שונה אנחה"; זה דבור עמוק מאד, חבל להאנח על עיני העולם הזה. הנה אדם פאן - והנה הוא כבר בבית הקברות, אז חבל לדאג ולאכול את הלב, בזמן הזה צריכים לחטוף עוד דף גמרא, עוד פרק משניות, עוד שחרית, עוד מנחה וערבית; זה כן, זה חשוב, זה ישאר.

(עצתו אמונה בהר בחקותי תשפ"א)

עליו רוחניות ובגשמיות, וכל מה שהוא רצה שיהיה לו. מה שהיה חסר לו, הוא ספר להשם יתברך, בשפתו הפשוטה, כמו שמדברים אל חבר טוב.

אבל הרבה פעמים קרה שהוא הרגיש שהשם יתברך לא מקשיב לו, הוא הרגיש שהקדוש ברוך הוא לא צריך אותו, כי הרבה פעמים הוא ראה שהוא מבקש מהשם יתברך ולא נראה שהוא פועל משהו בזה, מן הסתם השם לא רוצה להקשיב לו, והוא לא צריך אותו. עד כדי כך שלפעמים רבינו הפסיק לדבר אל השם יתברך, כי הרגיש שחבל על המאמצים, השם יתברך במילא לא צריך אותו, הוא במילא לא מקשיב לו, אבל אחרי כמה ימים החליט שלא יתכן שהשם יתברך לא צריך אותו, הוא הרי אב הרחמן, הוא בודאי מקשיב לתפלותיו, וכך הוא שוב התחזק, והמשיך לדבר עם השם יתברך.

אחר כך רבינו אמר, שכל הדרגות שהוא השיג, שהוא נהיה כזה צדיק גדול, זה רק על ידי שהוא דבר אל השם יתברך בשפת אם, ואם הוא היה יודע בצעירותו את מעלת הדבור אל השם יתברך, ולמה אפשר להגיע על ידי הדבורים אל השם, הוא לא היה עוסק בתעניות וסגופים, הוא רק היה מדבר אל השם יתברך יותר ויותר, הוא היה מדבר ביום אחד מה שדבר בשנה.

כל היום התבודדות?

רבנו אמר (לקוטי מוהר"ו, חלק ב', סימן צ"ו), שרצונו, שנדבר כל היום עם השם יתברך; ואיך יכולים לקיים זאת, הלא האדם הוא בזה העולם, וצריך לאכל ולשתות וללמד ולהתפלל וגם לעסק במשא ובמתן וכו', ואיך יכולים לדבר עם השם כל היום כלו?

אלא התרוץ הוא, שאין הכוונה להיות מבודד מאנשים כל היום, אפשר להמשיך לעשות כרגיל מה שעושים, אבל עם השם יתברך ימרגע שהוא פוקח את עיניו בבקר הוא כבר מדבר אליו יתברך ואומר "מודה אני" וכו', ומבקש כבר מהשם יתברך שילך לו כל היום כלו כסדר, וינצל הוא ואשתו ובניו וכל ישראל מכל מיני פגעים רעים, ויזכה לעשות הרבה טוב ביום הזה וכו' וכו'.

וכך הוא עושה כל היום כלו - בכל מקום שהוא רק הולך ובכל עסק שהוא רק עוסק, שפתותיו נעות בתפלה ובהתבודדות אליו יתברך עם כל מיני רצונות וכסופין, עד הרגע שהוא סוגר את עיניו, ואפלו כששוכב על מטתו לישן, גם אז הוא מדבר אליו יתברך עד שנופל בשנה, ובאפן הזה האדם מקיים בתמימות ובפשיטות דבר רבנו שרצה שנדבר כל היום עם השם יתברך.

שעה התבודדות?

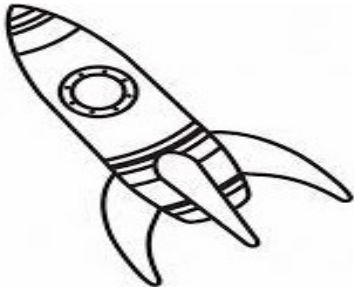
רואים בחיי היום יום, כשאחד אומר לחברו: אני רוצה לדבר עמך עכשו שעה אחת, על פי רב חבירו ישתמט ממנו ויגיד לו, שאין לו עכשו שעה לדבר עמו, וגם לא יהיה לו אפלו חשק לדבר עמו כל כך הרבה זמן, מה שאין כן אם יגיד סתם לחברו: אני רוצה לדבר עמך, ויתחיל לדבר בלי לקבע זמן, אז יכולות לעבור כמה שעות כהרף עין ולא ירגיש היכן פרח הזמן.

וכן הוא בדיוק כשתדבר עמו יתברך, אם תקבע זמן, שעכשו תדבר שעה בדיוק לא פחות ולא יותר, אז סוף כל סוף ימאס הענין אצלך ותפסיק הכל, אבל כשתתחיל לדבר עמו יתברך בלי הסתכלות על השעון ותדבר עוד דבור ועוד דבור אז יכולות לעבר כמה שעות ולא תרגיש אפלו היכן חלף הזמן, ואפילו שזה רק יהיה כמה דבורים, זה גם מאד חשוב אצל הקדוש ברוך הוא, כי כל מילה שמדברים אל השם יתברך זה הצלחה גדולה שאי אפשר לתאר.

האמת היא שאם מתרגלים לדבר ולבקש מהשם יתברך על כל צעד ושעל, אז כל הדבורים הקצרים שמדברים פה ושם במשך היום יתקבצו לשעה, ואפילו יותר, שדברו אל השם יתברך.

כל החיים הם רוחניות

מי שמרגיל את עצמו לדבר תמיד עמו יתברך, בכל דבר, אזי כל החיים שלו נהיים כל כולו רוחניות, כל כולו הקדוש ברוך הוא. כי

שאלות ותשובות בְּרִסְלָב איך אני מרגיע את הפחדים הגדולים שלי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני גר בארץ ישראל, ועכשיו יש כאן פחד נורא, לא מפסיקים לעוף טילים, וצריכים כל הזמן לרוץ להסתתר במקומות מוגנים, וזה מאד קשה לי.

תמיד סבלתי מפחדים, אבל עכשיו זה נהיה הרבה יותר קשה, אני ממש לא יכול לישון בליילה, אני משתדל לתת צדקה, לדבר אל השם יתברך, ולהאמין שהכל הקדוש ברוך הוא מנהיג רק לטובה, אבל אני עדיין מלא בפחדים וחרדות. אולי יש לראש הישיבה שליט"א עצה עבורי?

י"ש כח

תשובה:

יום ד' פרשת במדבר, ראש חודש סיון, שנת ה'תשפ"א
לכבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

אימה ופחד נופלים כששומעים את צופרי האזעקה ואת רעמי ההפצצות. הפחד גדול מאד; אנחנו, כאן בארצות הברית, מתפתלים באימה לשמע ה'חדשות' המטלטלות המגיעות מארץ ישראל, ואנו מתפללים ומשועים שכל יהודי ויהודי יזכה לשמירה עילאית.

קשה מאד גם עבור אלה שאינם מחברים ל'חדשות'; כי כששומעים צופרי אזעקה שצופרים יומם וליילה ורואים מאות רקטות שמשגרות, במיוחד אם גם צריך להתרוצץ עם הילדים למצוא מקום מקלט - זה קשה מאד.

אני יכול לכתב לך מה אני עושה כשאני חש פחד, אני מוסר את עצמי להקדוש ברוך הוא; אני מתחיל לשנן דבורי אמונה בפי ואומר לעצמי בקול: "הכל זה הקדוש ברוך הוא, אין דבר שיכול להתרחש אתי מפלי שהקדוש ברוך הוא יעשה זאת. אף אחד אינו יכול להרע לי, אין מי שיכול להיטיב לי - רק אם בורא העולם חפץ בכך". המלים הללו נוסכות בי מרגוע. ואם עובר זמן מה ואני שוב חש שהפחד רודף אחרי, אני שוב מתחזק באותם דבורי אמונה: "אף אחד אינו יכול להיטיב עמי, לא יכול להתרחש אתי שום דבר רע. הקדוש ברוך הוא מגן עלי, הקדוש ברוך הוא אתי, אצלי ועמי".

המילים הללו מרגיעות אותי.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה במדבר תשפ"א)

אפילו את הדברים הגשמיים גם משיחים להם יתברך, כל החיים נהיים רוחניות.

אדם כזה אף פעם לא ירגיש שהוא לבד, או שהוא לא במקום, כי באיזה מקום שרק יבוא בזה העולם, הוא לא יהיה לבד, אלא תמיד ידבר וישיח עמו יתברך.

כשיגיעו לעולם הבא מאד יתחרטו אם לא דברו אל השם יתברך, "היה לי כל כך הרבה זמן פנוי, פה הלכתי ברחוב, כאן הייתי צריך להמתין למישהו, הרי בזמן הזה הייתי יכול לחטוף כמה דבורים אל השם", כל תפילה קטנה שמדברים אל השם יתברך זה הצלחה אדירה לאדם, שאי אפשר בכלל לתאר, ואדם מתרשל בזה, רק בגלל שהוא חושב שזה רק חשוב אם מדברים שיחה ארכה עם השם יתברך.

אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ומכניס דבורים אלו היטב בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

(שיחות מוהרא"ש ח"ב וחד"ד ערך התבודדות)

ספור חיינו של רבנו הקדוש (קה)

מקציר: רבי נתן עם חבריו נוסעים לעיר ברסלב אל רבנו הקדוש תא.

אחר-כך נכנסו ביחד אל רבנו ז"ל. ומיד הפיר רבי נתן את רבנו ז"ל ואמר לעצמו: הלא זה תאר האיש, שאמר לי: "דראפע זיך און האלט זיך" ("תתחזק ואחז עצמך").

ונתנו שלום לרבנו ז"ל פנהיג. וסדר כל אחד את יחסו מאבותיו, כי גם רבי נפתלי היה יחסן נכד הרב מסקאהל, וגם רבי ליבוש היה יחסן. ענה רבנו ז"ל ואמר: "אלע גוטע אידן!" (כלם יהודים טובים).

ואחר-כך סדר רבי נתן את יחסו ואמר לרבנו ז"ל, שהוא קרוב עמו, כי חותנו רבי דוד צבי היתה לו קרבה משפחתית עם זקנו רבי נחמן הוירידענקער זי"ע. ענה רבנו ז"ל ואמר: "מיר קענען זיך שוין פון לאנג, נאר מיר האבן זיך שוין א לאנגע צייט, זיך נישט געזען".

(אנחנו מפירים את עצמנו מזמן, אבל זה זמן ארוך שלא התראינו).

תב.

ובתוך כך ספר להם רבנו ז"ל שלשה ספורים:

ספור ראשון מהרב הקדוש רבי מרדכי מנעשכיו: שפעם אחת בא אליו אחד מאנשיו וקבל לפניו בענין פרנסה ומעות דירה וכו'. והשיב לו: "אני רוצה, שכל הבית שאתה גר בו, יהיה שלך!"

והבית הזה היה גדול מאד עם הרבה שכנים וגם דירת אכסניא היתה שם. וכששמע זאת האיש, תמה, איך יקנה את הבית, והלא הוא קובל לפני רבו, שאין לו במה לפרט אפילו בשוה פרוטה, אין לו פרנסה, ואין לו שכר דירה.

אך מאחר שהיתה לו אמונת חכמים בדבורי רבו, תכף נפרד מרבו ונסע אל ביתו בתקנה רבה, שיקימו דברי רבו.

אחרי כמה ימים מת הבעל-הבית של אותו בית,

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק' טבריה של מעלה

רגשות מרוממים אפפו את לבבות עשרות התלמידים ובני החבורות בצפונה של ארץ ישראל, שעה שהכל העפילו במעלות טבריה עיר התנאים, לשעות של התרוממות בצל ראש הישיבה שליט"א.

תחילה הגיע ראש הישיבה שליט"א אל מתחם ציון רבי עקיבא. עשרות תלמידים המתינו להגעתו וקיבלו את פניו, כשראש הישיבה משוחח עם כל אחד ואחד במאור פנים. לאחר ששני בתי המדרש הסמוכים לציון, מלאים היו בלומדים ובשיעורים קבועים, נעמד ראש הישיבה שליט"א להתפלל מנחה ברחבה שלפני הציון - המשקיפה על פני הכנרת והעיר טבריה. ראש הישיבה שליט"א ציון: "לכתחילה יש להתפלל בתוך מקום סגור, אולם מאחר ואין אנו רוצים להפריע לשיעור הלימוד, נתפלל בחוץ".

מציון רבי עקיבא עלתה השיירה אל טבריה עילית לחבורה שכולה רוממות הנפש.

משך שעה ארוכה זכו הנוכחים - שבדרך כלל שומעים את שיעורי ההוד של ראש הישיבה שליט"א דרך הטלפון או בשידור חוזר - לשמוע שיעור רב נופך מראש הישיבה שליט"א, שפתח בחשיבותם של בני ארץ ישראל והמשיך להרחיב בביאורו של רבינו זי"ע על רבי שמעון בר יוחאי שנתן עיניו בו: הצדיק אשר מעניק את עיניו לאחרים, שיהיה גם להם הסתכלות מרוממת על כל משעולי החיים.

ככלות החבורה זכו הנוכחים לשעה ארוכה של קורת רוח בעולם הזה, כשראש הישיבה שליט"א ישב בראש והשיב לכל השואלים בדברי הארה והדרכה. אחד הנוכחים, אברך משכמו ומעלה, סיפר על כך ש"שכב בין המתים" בעת האסון הנורא במירון; אברך אחד, מיקירי ירושלים, נענה: "אני שכבתי בין המתים בירושלים, עד שגיליתי את אורו של ראש הישיבה".

בתום ההתכנסות שהותירה רושם עמוק על כל משתתפיה, יצא ראש הישיבה שליט"א לעבר ציונו הקדוש של כ"ק מוהרא"ש זי"ע ביבנאל, שם התבודד בסילודין וערך תפילתו מנהמת לב.

אשרינו שזכינו - - -

ועבר הפית בירשה. ופרצה מחלקת גדולה בין היורשים, ולא היו יכולים להשתוות ביניהם. ובתוך כך נפלה ההצלחה מהפית, כי מתו שם כמה אנשים, וכל מי שקנה את הפית, מת. ויצא שם אז עס האט זיך אריין געכאפט די נישט גוטע, (שחדר לשם ה"לא טוב" - הפוחות החיצונים) (הינו שיש שם שדים ורוחות וכו'). ונעשה שם רע על כל הפית, ופסקו העוברי דרכים מלהכנס אל האכסניא, ובין כך יצאו כל השכנים משם.

ועשו הכרזה למכר את הפית, ולא היה עליו שום קונה מחמת השם רע, ועל-כן בכל פעם פחתו מחירו, עד שעלה מחירו מעט מעות כמעט כלום.

ואז נכנס בלב האיש הנ"ל דברי רבו רבי מרדכי מנעשכזי, שאמר לו: "אני רוצה, שכל הפית שאתה גר בו, יהיה שלך!" והלך וקנה את כל הפית בזול גדול. ומאז התחילה לחזור ההצלחה של כל הפית, והתחילו לעבר בו הרבה עוברי דרכים, ונעשה עשיר גדול.

ונסע אל רבו רבי מרדכי מנעשכזי לספר לו מה שקרה עמו, ואיך שעזרו השם-יתברך, ונעשה עשיר. אחר-כך רצה לחזור לביתו והבין מתנועתו, שאינו נותן לו רשות בלב שלם, כמו שהיה רגיל תמיד, ועל-כן הוא פחד לנסע לביתו ונשאר שם.

וכן היה כמה פעמים, שנכנס אל רבו לקבל רשות לחזור אל ביתו, הבין מתנועתו, שאינו נותן לו רשות, ויירא מאד לחזור. (כי נפל פחד עליו, שאם יחזור אל ביתו, ימות כמו שאר בעלי-הפית הקודמים שמתו). ועל-כן נתמהמה שם שלש-עשרה שנים. [נספר אז רבנו ז"ל, שבהיותו בבית רבי מרדכי מנעשכזי בדרכו חזרה מארץ-ישראל (פנ"ל סימן שיט), עוד פגש שם את האיש הזה].

אחר שנפטר רבי מרדכי מנעשכזי, התישב האיש הזה וחזר ונסע אל ביתו, ותקף-ומיד בכואו אל ביתו מת.

ספור שני מהרב הקדוש רבי שניאור זלמן מליאדי: שיש לו תלמיד אחד רבי אהר'עלע מסטראשעלע, שאומר כבר שמונה שנים תורה על תורה אחת מרבו.

ויבזה הספור רמו לרבי נתן, שיצאה לחדש בתורתו. ספור שלישי מהתקבות הרב הקדוש רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב להבעל-שם טוב הקדוש: בעת שנכנס רבי מיכל אל הבעל-שם טוב הקדוש בפעם הראשונה, נפלה עליו יראה ופחד גדול. ואחר-כך כשדבר עם הבעל-שם טוב הקדוש, נפל מהיראה. ונכנסה בו מחשבה, אולי הבעל-שם טוב הקדוש עם-הארץ. ובאותו רגע תפס הבעל-שם טוב הקדוש את יד רבי מיכל ואמר לו בזו הלשון: "מיכל, ביסט אן עם-הארץ!" (מיכל, אתה עם הארץ!), ונבהל רבי מיכל מאד ונשתומם, איך שידע מחשבותיו.

וכן היה אצל רבי נתן, כשדבר עם רבנו ז"ל, נכנסה בו מחשבה הנ"ל. ואז כשספר רבנו ז"ל זה הספור וכשסיים, תפס את יד רבי נתן ואמר לו: "מיכל, ביסט אן עם-הארץ!" (וכן הספור רמו לרבי נתן, שתופס מחשבותיו, שחושב אז, ונבהל ונשתומם רבי נתן מאד מאד בראותו בעיניו, כי לא נעלמו מאתו כל מחשבותיו ורעיונותיו העולים על לבבו).

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעולת הצדיק")

מבצע במרכז ההפצה !!!

אוצר לבחורי הישיבה 1 ₪

קמיעות 5 קמיעות ב 100 ₪

10 קמיעות ב 150 ₪

הפצה סנטר - ארץ ישראל

ספרים | קונטרסים | דיסקים | כרטיסי SD | כונן USB

שיעורים | חיזוק יומי | מצגות | נסחאות

מראש הישיבה שליט"א -

להירשם לנסיעות לציון הקדוש

של מוהרא"ש זיע"א

התקשרו 052-7644-664

על הטוב יזכרו המנדבים להפצת הגליון

הגליון נתנדב על ידי

ר' שמואל מרדכי יאקאבאוויטש הי"ו

לבני חיי ומזוני רוויחי סיעתא דשמיא

והצלחה בכל הענינים

ניתן לתרום עבור הוצאות הגליון בכל העמדות של

נדרים פלוס על שם

"חיבל הקודש ירושלים"

קוואל מן חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 212-444-9169 / 845-351-9060

אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090

חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד

ארץ ישראל 0797040066 / ארה"ב 212-444-9191 / 845-351-0910

אנגליה 03303502361 / קנדה 438-300-8080

לקבלת הגליון במייל breslevcenter@gmail.com